

της Πίστεως λέμε: «Πιστεύω...εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν».Εν τούτοις απλά-απλά μπορούμε να πούμε ότι Εκκλησία είναι Θεανθρώπινος ζωντανός οργανισμός , που περιλαμβάνει ένα σύνολο ανθρώπων με κοινή πίστη και ζωή. Λοιπόν, όσοι πιστεύουν στον Ιησού Χριστό, όσοι βαπτίσθηκαν, όσοι τέλεσαν το Μυστήριο του Χρίσματος , όσοι ακούνε και διαβάζουν τον λόγο του Θεού, όσοι τρέφονται με τη Σάρκα και το Αίμα Του, όσοι προσπαθούν να συμμορφώσουν τη ζωή τους με το θέλημά του.

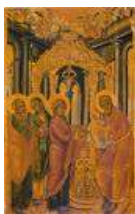

Βέβαια , αυτοί που διοικούν την Εκκλησία , οι Επίσκοποι και οι Κληρικοί μας , έχουν αυξημένη ευθύνη για όσα συμβαίνουν και ο κύριος ρόλος ανήκει σ' αυτούς . Και όπως ανεφέρθη ήδη «χωρίς τούτων Εκκλησία ου καλείται». Αυτό όμως , όπως παρατηρεί Ακαδημαϊκός Θεολόγος , «δεν σημαίνει ούτε την απαλλαγή των λαϊκών από κάθε ευθύνη, ούτε την ταύτιση της Εκκλησίας με τη διοίκηση της. Αυτό είναι και θεολογικά ανεπίτρεπτο αλλά και ψυχολογικά ύποπτο».

Και εξηγήσαμε γιατί Θεολογικά δεν είναι επιτρεπτή η ταύτιση Κλήρου και Εκκλησίας . Πρέπει όμως να πούμε ότι η ταύτιση αυτή οφείλεται μερικές φορές και σε απολυταρχικές τάσεις ημών των κληρικών, που ξεχνάμε ότι η εξουσία κατά την Αγία Γραφή είναι Διακονία , είναι βοήθεια , είναι διακριτική κηδεμονία , είναι προώθηση των λαϊκών σε ενεργούς ρόλους Εκκλησιαστικής δράσεως και συμμετοχής στα Εκκλησιαστικά δρώμενα , είναι ανάθεση ευθύνης σε Εκκλησιαστικά Διακονήματα .

Από την άλλη πλευρά , όμως , πρέπει να πούμε ότι η ταύτιση κλήρου και Εκκλησίας βολεύει ψυχολογικά τους λαϊκούς να κρατούν μια τακτική Πιλάτου. Νίβουν τα χέρια τους , θεωρούν ότι δεν φέρουν ευθύνη για τη κατάσταση της Εκκλησίας , και για ότι κακό συμβαίνει «φταίνε οι παπάδες , οι δεσποτάδες αυτοί είναι η Εκκλησία». Έτσι ο εφησυχασμός των λαϊκών και ο συγκεντρωτισμός των Κληρικών εδραιώσανε το «δόγμα» της ταυτίσεως της Εκκλησίας με τη διοίκησή της . Εδώ φαίνεται αυτό που λένε οι Πατέρες ότι φαύλη ζωή δημιουργεί μη Ορθόδοξα δόγματα .

Λοιπόν, ας επαναλάβουμε για άλλη μια φορά ότι Εκκλησία είμαστε όλοι μας . Ο καθένας στο χώρο και στο πόστο που τον έταξε ο Θεός . Όλοι έχουμε μια θέση και συνεπώς μια ευθύνη για ό,τι γίνεται στην Εκκλησία μας . Επομένως το ερώτημα που θέτουμε πολλές φορές μεταξύ μας «τι κάνει η Εκκλησία γι' αυτό το θέμα »ισοδυναμεί με το ερώτημα «τι κάνουμε εμείς γι' αυτό το θέμα »;. Εμείς που μπορεί να μην είμαστε Ιερείς και Επίσκοποι, αλλά είμαστε οι πιστοί, το ποιμνίο χάριν του οποίου υπάρχουν οι ποιμένες . **«ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ»**

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Την Δευτέρα 1η Φεβρουαρίου 2010 από 8.00 μ.μ. έως 12.30 ν.δα τελήσουμε Αγρυπνία για την Εορτή της Υπαπαντής του Σωτήρα μας και θα προσευχηθούμε ιδιαίτερα για τις Μητέρες που εορτάζουν την ημέρα αυτή.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΧΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

Τηλ.& fax 2262024282

www.INAgiouNikolaouTouNeou.gr • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

«**Ανοίγει το Τριώδιο!**»

Το περιεχόμενο και η αξία του;

Το Σάββατο στον Εσπερινό του Τελώνου και Φαρισαίου ο Δεξιός Ιεροφάλης κατέρχεται από το αναλόγιό του και λαμβάνει το Τριώδιο (Λειτουργικό Βιβλίο που περιέχει υμνολογικό υλικό από της Κυριακής του Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι το Μεγάλο Σάββατο) που βρίσκεται κάτω από την εικόνα του Χριστού στο τέμπλο, κάνει τρεις μετάνοιες και πηγαίνει ξανά στο αναλόγιο του.

Με αυτόν τον τρόπο «ανοίγει το Τριώδιο!» το οποίο περιλαμβάνει δέκα Κυριακές (Τελώνου και Φαρισαίου, Ασώτου, Απόκρεω, Τυροφάγου) την Μεγάλη Τεσσαρακοστή (Α' Νηστειών-της Ορθοδοξίας, Β' Νηστειών- Αγ. Γρηγορίου Παλαμά, Γ' Νηστειών- Σταυροπροσκυνήσεως, Δ' Νηστειών - Αγ. Ιωάννου της Κλίμακος, Ε' Νηστειών- Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, Κυριακή των Βαΐων) και την Μεγάλη Εβδομάδα.

Το «Τριώδιο» διαμορφώθηκε σε τελική μορφή γύρω στον 15ο αιώνα. Ονομάστηκε Τριώδιο γιατί οι Κανόνες κατά τις καθημερινές ακολουθίες του Όρθρου περιλαμβάνουν τρεις ωδές και αποτελεί το κινητό εκείνο τμήμα του Εκκλησιαστικού Έτους που προπαρασκευάζει για τον άξιο εορτασμό των Παθών και της Αναστάσεως με ανάλογα βιώματα, πνευματική καλλιέργεια και συμμετοχή, με αγώνα Μετανοίας, Προσευχής και Νηστείας.

ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟ ΤΡΙΩΔΙΟ

Γιατί σε μένα...

Γιατί σε μένα, Θεέ μου; Ήχει στὰ αὐτιά μου αὐτὸ τὸ ἐρώτημα καὶ ἀντηχεῖ βαθιὰ στὴν καρδιά μου. Εἶναι τὸ ἐρώτημα κάθε γονιοῦ ποὺ τὸ παιδί του πάσχει ἢ κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἔχει χτυπηθεῖ ἀπὸ ἀνίατη ἀσθένεια. Πῶς εἶναι δυνατὸν αὐτὸ τὸ ἐρώτημα νὰ μεταμορφωθεῖ σὲ ὀμιλία, συμβουλή, γνώμη ἢ ἀπάντηση;...

Εὐλογημένα γιατί! Τὰ καθάγιασε ὁ Ἰδιος ὁ Χριστὸς στὸ σταυρό: «Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί μὲ ἐγκατέλιπες;...» Θεέ μου, γιατί μοῦ τό ἔκανες αὐτό; Τί σοῦ ἔκανα; Δὲν εἶμαι ὁ Υἱός σου; Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἐρώτημα μὲ τὸ δικό μου· καὶ ἔμεινε καὶ αὐτὸ ἀναπάντητο. Ἔμεινε ἀναπάντητο στὰ φαινόμενα. Τὰ γεγονότα ὅμως φανέρωσαν τὴν ἀπάντηση... Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ τὸ ἀπευθύνουμε στὸ Θεὸ, τὸ λέμε στὸν ἑαυτό μας, τὸ ἐπαναλαμβάνουμε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ νιώθουμε ὅτι ἰδιαίτερα μᾶς ἀγαποῦν.

Τὸ λέμε κυρίως γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὸ μέσα μας, τὸ λέμε ὅμως καὶ προσδοκῶντας τὸ χᾶδι μιᾶς ἀπάντησης. Ποιὸς ὅμως μπορεῖ νὰ δώσει μιὰ ἀπάντηση; Ἀκόμη κι ἂν τὴν ξέρει, ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς τὴν πεῖ; Τὸ μεγάλο λάθος εἶναι νὰ περιμένουμε τὴν ἀπάντηση ἀπ' ἑξῶς μας, ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ποιὸς σοφός; Ποιὸς φωτισμένος; Ποιὸς φιλόσοφος; Ποιὸς ἀσφαλισμένος στὴν ὀρθότητα τῶν ἐπιχειρημάτων του ἱερέας γνωρίζει τὴν ἀπάντηση τῶν τόσο προσωπικῶν μας γιατί;

Ἡ ἀπάντηση μπορεῖ νὰ ἀνιχνευθεῖ μόνο μέσα μας. Ὅχι στὶς ἀνάλογες δηθῆν περιπτώσεις, οὔτε σὲ βαρύγδουπα βιβλία, οὔτε σὲ συνταγὲς παρηγορίας καὶ σοφίας. Ἡ ἀπάντηση δὲν ὑπάρχει κάπου, δὲν τὴν ξέρει κάποιος. ἀπάντηση γεννιέται μέσα μας. Ἡ δική μας ἀπάντηση εἶναι τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ. Τελικὰ αὐτὰ τὰ γιατί δὲν ἔχουν τίς ἀπαντήσεις ποὺ ἢ φτώχεια καὶ ἢ ἀδυναμία μας περιμένει. Στὴ λογικὴ αὐτὴ συνήθως παραμένουν ἀναπάντητα. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς γιὰ τὸ θάνατο δὲν εἶπε παρὰ ἐλάχιστα. Ἀπλὰ ὁ Ἰδιος τὸν ἐπέλεξε· καὶ πόνεσε ὅσο κανένας ἄλλος. Καὶ ὅταν ἀναστήθηκε, τὸ στόμα Του ἔβγαλε περισσότερο πνοὴ καὶ λιγότερα λόγια. Δὲν εἶπε τίποτε γιὰ ζωὴ καὶ θάνατο – μόνο προφήτεψε τὸ μαρτύριο τοῦ Πέτρου.

Ὁ πόνος δὲν ἀπαντιέται μὲ ἐπιχειρήματα. Οὔτε ἡ ἀδικία καὶ ὁ θάνατος ἀντιμετωπίζονται μὲ τὴ λογικὴ. Τὰ προβλήματα αὐτὰ λύνονται μὲ τὸ ἐμφύσημα καὶ τὴν πνοὴ ποὺ μόνο ὁ Θεὸς δίνει. Λύνονται μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ξεπερνιοῦνται μὲ τὴν ταπεινὴ ἀποδοχὴ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι τόσο ἀληθινὸ ἀλλὰ συνήθως καὶ τόσο ἀκατανόητο.

Στὸ διάβα της, ἡ δοκιμασία συνοδεύεται ἀπὸ τὸ σφυροκόπημα τῶν ἀναπάντητων ἐρωτημάτων. Κι ἐμεῖς, γατζωμένοι στὰ μήπως,

στὰ γιατί, στὰ ἄν, συντηροῦμε τίς ἐλπίδες καὶ ἀντέχουμε τὴν ἐπιβίωση σὲ αὐτὸ τὸν κόσμο, προσδοκῶντας κάτι σίγουρο ἢ κάτι σταθερό.

Αὐτὸ ὅμως συνήθως δὲν ἐντοπίζεται στὴν προτεινόμενη ἀπὸ μᾶς λύση, ἀλλὰ ἐπικεντρώνεται στὴν ἀπροσδόκητη, ὑπέρλογη θείκη παρηγορία. Κάθε προσπάθεια ἀντικατάστασης της μὲ ἀνθρώπινα ὑποκατάστατα ἀδικεῖ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Κάθε περιορισμὸς στὴν ἀσφυκτικὴ θηλιὰ τῶν ὀρθολογιστικῶν ἀπαντήσεων μᾶς παγιδεύει βαθύτερα στὸ δράμα μας. Στὸ διάλογο μὲ τὸν πόνο, τὴν ἀδικία καὶ τὸ θάνατο εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα. Αὐτὴ εἶναι ὄχι μόνο ἡ ἐξοδος ἀπὸ τὴ δοκιμασία ἀλλὰ καὶ ἡ εὐεργεσία της.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο « Ἀνθρώπος μεθόριος ».

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ;

Μεγάλη ἀγνοία καὶ σύγχυση επικρατεῖ πάνω στὴν ἐννοία της Εκκλησίας . Μερικοὶ ἐννοοῦν ὡς Εκκλησία τὸ ναό. Λέμε «πάμε στὴν Εκκλησία»καὶ ἐννοοῦμε ὅτι πάμε στο ναό. Βέβαια εἶναι σωστὴ ἡ ἐκφραση αὐτή, **διότι στο ναό λαμβάνει χώρα ἡ βίωση τοῦ Μυστηρίου της Εκκλησίας** . Εκκεῖ εἶναι ἡ Ἁγία Τριάδα , ἐκεῖ εἶναι οἱ Ἀγγελοὶ, ἐκεῖ παρευρίσκονται οἱ ψυχές των κεκοιμημένων ἀδελφῶν μας , ἐκεῖ εἶναι οἱ Ἱερεῖς μας , ἐκεῖ βρίσκονται οἱ λαϊκοὶ, καὶ ὅλοι ἐμεῖς

συναπαρτίζουμε αὐτὸ ποὺ λέμε Εκκλησία . Ἡ κοινωμία , ἡ ἐνότητα καὶ ὁ Σύνδεσμος ποὺ ὑπάρχει μεταξύ Θεοῦ, Ἀγγέλων, ἀνθρώπων καὶ ποὺ παίρνει σάρκα καὶ οστά με τὴν τέλεση τοῦ Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας ἀποτελεῖ τὴν πραγματικότητά της Εκκλησίας .

Εἶναι ὅμως λάθος νὰ ταυτίσουμε τὸ ναό με τὴν Εκκλησία , ἀφοῦ ἡ Θ. Λειτουργία μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ σὲ οἶκο, ἐξ οὗ καὶ ἡ «κατ' οἶκον Εκκλησία» ποὺ

συναντάμε στὴν Καινὴ Διαθήκη, ἢ σὲ κάποιο ἴδρυμα , ἢ στο ὑπαιθρο, ἀνάλογα με τὴν περίπτωση, ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ ποιμαντικὲς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Στους διωγμοὺς δὲν υπήρχαν ναοί, ἀλλὰ υπήρχε ἡ Εκκλησία . Στις κατακόμβες καὶ σ' ἄλλα κρυφὰ μέρη τελοῦσαν τὸ Μυστήριον της Θείας Ευχαριστίας , τὸ ὁποῖο συνιστᾷ τὴν Εκκλησία .

Ἄλλοι πάλι ἔχουν τὴ λαθεμένη ἀποψη ὅτι Εκκλησία εἶναι τὸ Ἱερατεῖο καὶ μάλιστα οἱ Ἐπίσκοποι . «Τι κάνει γιὰ τὸ α' κοινωνικὸ ἢ γιὰ τὸ β' ἠθικὸ πρόβλημα ἡ Εκκλησία ;» ἀκοῦμε νὰ λένε ἢ συζητοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καθημερινά . Καὶ ἐννοοῦμε φυσικὰ ὄχι τὴν κοινωμία των Χριστιανῶν, ἀλλὰ τὴν Ἠγεσία , αὐτοὺς ποὺ διοικοῦν, τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς Ἐπισκόπους . Κατὰ τὴ διδασκαλία ὅμως της Ἁγίας Γραφῆς καὶ των Πατέρων καὶ Διδασκάλων της Εκκλησίας δὲν εἶναι μόνο οἱ Ἱερεῖς ἡ Εκκλησία .

Τὶ εἶναι λοιπὸν ἡ Εκκλησία ; Εἶναι τὸ Μέγα Μυστήριον τοῦ Θεοῦ ποὺ φανερώθηκε στὸν κόσμον με τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ στο Σύμβολο